प्रातश्च तस्य नृपतेः प्रबुद्धस्य एव स स्वयं
अनुक्त एव तुरगं सज्जीचक्रे विदूषकः । 117
राजा अपि स तम् आमन्त्र्य समारुह्य च वाजिनं
विवेश उज्जयिनीं दूराद् दृष्टो हर्षाकुलैर् जनैः । 118
प्रविष्टम् अभिजग्मुस् तं सर्वाः प्रकृतयः क्षणात्
तदागमनजानन्दलसत्कलकलारवाः । 119
आययौ राजभवनं स राजा सचिवान्वितः,
ययौ तेजस्वतीदिव्या मनसश्च महाज्वरः । 120
वाताहतोत्सवाक्षिप्तपताकांशुकपंक्तिभिः
उत्सारिता इव अभूवन् नगर्यास् तत्क्षणं शुचः । 121
अकरोद् आदिनान्तं च देवी तावन् महोत्सवं,
यावन् नगरलोको ऽभूत् सार्कः सिन्दूरपिङ्गलः । 122
अन्येद्युः स तम् आदित्यसेनो राजा विदूषकं
मठाद् आनाययामास तस्मात् सर्वैर् द्विजैः सह । 123
प्रख्याप्य रात्रिवृत्तान्तं ददौ तस्मै स तत्क्षणं
विदूषकाय ग्रामाणां सहस्रम् उपकारिणे । 124
पौरोहित्ये च चक्रे तं प्रदत्तछत्रवाहनं
विप्रं कृतज्ञो नृपतिः कौतुकालोकितं जनैः । 125
एवं तदा एव सामन्ततुल्यः सो ऽभूद् विदूषकः,
मोघा हि नाम जायेत महत्सु उपकृतिः कुतः । 126

Digitized by Google